

POUTNÍK

zprávy z farnosti
DOLNÍ ČERMNÁ

**51. týden
2009**

3. neděle adventní - 13. prosince 2009

Bohoslužby a akce v tomto týdnu:

PONDĚLÍ - 14. prosince sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve	
ÚTERÝ - 15. prosince po 3. neděli adventní	18.00 mše sv. v Dolní Čermné na dobrý úmysl
STŘEDA - 16. prosince po 3. neděli adventní	16.45 zkouška zpěvu dětské scholy na faře 18.00 mše sv. v Dolní Čermné 19.00 náboženství pro středoškoláky na faře
ČTVRTEK - 17. prosince před Štědrým dnem	7.30 mše sv. v Dolní Čermné
PÁTEK - 18. prosince před Štědrým dnem	16.00 - 17.00 farní knihovna na faře v Dolní Čermné 15.00 - 18.55 příležitost ke svátosti smíření v Dolní Čermné 19.00 mše sv. v Dolní Čermné za Rudolfa Müllera, syna a vnuka Petra
SOBOTA - 19. prosince před Štědrým dnem	6.45 rorátní mše sv. v Dolní Čermné 17.00 mše sv. ve Verměřovicích na dobrý úmysl
NEDĚLE - 20. prosince <u>4. neděle adventní</u>	7.30 mše sv. v Dolní Čermné /lektorská služba Marešovi 172/ za Filomenu Andřovou, sourozence a duše v očisti 9.00 mše sv. v Petrovicích za Jaroslava Šťástka, manželku Ludmilu a zemřelé z té rodiny 10.30 mše sv. v Dolní Čermné - zaměřená pro děti za Ludmilu a Ladislava Marešovy a vnuka 14.00 - 17.00 příležitost ke svátosti smíření v Dolní Čermné

Příležitost k předvánoční zpovědi budete mít:

místo	den	čas	zpovídá
Dolní Čermná - kostel	pátek 18.12.	od 15.00 - do 18.55 h.	P. Josef Roušar
Dolní Čermná - kostel	neděle 20.12.	od 14.00 - do 17.00 h.	P. Ján Kubis, P. Andrej Gótz, a P. Josef Roušar
Dolní Čermná - kostel	úterý 22.12.	od 15.00 - do 17.55 h.	P. Pavel Pokorný a P.J. Roušar

V ostatní dny se bude zpovídat pouze 30 minut před začátkem mše svaté (mimo neděli a sváteční dny v 10.30 h.!).

Čekání patří k životu člověka

Očekávání je nezbytnou součástí lidského života - kdo nic nečeká, ten nemá motivaci k životu. Ale čekání není důvodem k nečinnosti, k ne-žití. Čekání, ke kterému nás vede adventní doba, je čekáním na Pána. Na Pána, který přichází do našeho života teď, jako kdykoliv v minulosti. Na Pána, který je při liturgii uprostřed nás jako ten, který nás svým slovem učí a posiluje, který nás shromažďuje, odpouští nám, sytí nás. Jde s námi a jde před námi. Je uprostřed nás a na jeho poslední příchod čekáme. Je tím, bez koho, pokud jsme v něho uvěřili, nikdy nechceme být. A on nechce být bez nás - chce, podle evangelia, abychom byli tam, kde je on. Tedy u Otce. Pojďme tedy společně s Ježíšem k Otci v plné důvěře v Boží věrnost.

Z dnešního evangelia zazní silné slovo o pokání. Je navíc umocněno nepřehlédnutelnou postavou Jana Křtitele. Člověk, který slyší "pokání" ovšem může udělat jednu zlou věc: obrátí se k sobě samému. A to není obrácení, ke kterému nás Boží slovo vybízí. Protože zdroj života není v nás, ale je v Bohu. A tento zdroj se nám v Ježíši přiblížil na dosah. Ten, kdo chce život v plnosti, nemůže Ježíše minout. A toho, kdo se k němu obrací s upřímným srdcem, byť by byl sebevětší hříšník, Ježíš nemíjí.

Poctivý věřící člověk mívá mnohdy strach, aby z víry neudělal jen plášť, zakrývající jeho slabost, lacinou útěchu pro věci, které pociťuje jako příliš bolavé. Ptá se, zda mu víra není něčím, co ho odvádí z reálného světa. Proto se ostýchá čekat od Boha mnoho, ba všechno. A právě v tuto chvíli by byla jeho víra jen lacinou útěchou. Advent nás vede k očekáváním reálným, ne zdánlivým.

(podle P. Aleše Opatrného)

Vděčnost

- Chcete-li poznat, zda jste už blíže Kristu, je jedinou opravdovou prověrkou - vděčnost. Jestliže při pohledu na dřívější léta umíte děkovat Bohu za všechno, co vám dal, za jeho lásku, kterou vás marnotratně zahrnoval, za jeho vedení, sílu a péči, s jakou vás provázal, pak jste se někde dostali v duchovním životě. Nebudete myslet, že jste vykonali mnoho pro Boha. Spíše poznáte, že Bůh udělal mnoho pro vás. A to je konec konců to, oč jde.

- Cesta k pokoře: nemyslet na sebe, na svou pokoru, ale myslet na Boží dary. Nemůžeme růst v pokoře, když myslíme pořád na sebe, nýbrž jen tenkrát, když vidíme Boha a sebe ve správné perspektivě

(E. J. Cuskelly)

- Ten, kdo je vděčný, si je vědom, že on sám není původcem svého existence. Uznává, že to, co potřebuje k životu, není v jeho moci, ale musí mu to být darováno.

- Vděčný člověk je schopný vztahu, protože stojí za tím, co přijal jako dar, a cítí se vnitřně puzen darovat dál, co sám přijal. ... Takový člověk ví, že střed jeho života není v něm samém, ale mimo něj, že za sebe vděčí Bohu.

- Máme strach spolehnout se na dobrotu velkého dárce; strach sklonit se v úctě před dárce. A Proč? Protože úcta přiznává Bohu ono ústřední místo, které (často) přičítáme sobě.

(Klemens Schaupp)

Šťastný je, kdo se rád nechá obdarovat a nemá přitom pocit, že se musí stejnou měrou odměnit.

(Adalbert Ludwig Balling)

Kdybys musel Bohu děkovat za všechny radosti, které ti dává, vůbec by ti nezbyl čas na stěžování.

(Přísloví)

- Žena sedí u šicího stroje a šije si blůzu. Nad ní stojí manžel a radí jí: „Pomaleji... u límečku to vezmi vpravo a ne tak blízko u kraje.“ „Není ti špatně?“ diví se manželka, „vždyť ty vůbec neumíš šít.“ „To neumím, ale jenom ti oplácím tvé rady, které mi dáváš při řízení auta.“

- „Nejkrásnějším dárkem pod stromeček by pro mě bylo tvoje lepší vysvědčení na konci roku,“ říká maminka svému synáčkovi. „Pozdě mami,“ hlásí Jiříček, „už jsem ti koupil ponožky.“

Poutník - vydává : Římskokatolická farnost

Změny ve vydání jsou vyhrazeny !!

561 53 DOLNÍ ČERMNÁ 1 , č. tel.: 465 393 149

administrátor farnosti: P. Josef Roušar, č. tel. 737 747 204, e-mail: josefrousar@seznam.cz